

OF SHEPHERDS AND POLITICS AND SHMALTZ

בראשית מו 28 וְאֶת־יְהוֹדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גֹשֶׁן: 29 וַיַּאֲסֹר יוֹסֵף מְרֻכָּבָתוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צְוָאָרָיו וַיִּבְכֶּה עַל־צְוָאָרָיו עוֹד: 30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפֶּעַם אַחֲרַי רְאוּתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי: 31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו וְאֶל־בְּיַת אָבִיו אֵעֵלָה וְאֶגִּידָה לְפַרְעֹה וְאָמַרְהָ אֵלָיו אַחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלַי: 32 וְהָאֲנָשִׁים רְעֵי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֵה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: 33 וְהָלָה כִּי־יִקְרָא לְכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם: 34 וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֵה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תְּשׁוּבוֹ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֵבַת מִצְרַיִם כָּל־רְעָה צֹאן: פָּרָק מו 1 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגַּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: 2 וּמִקְצֵה אָחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיִּצְגָּם לְפָנָיו פַּרְעֹה: 3 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אָחָיו מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רְעָה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ: 4 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ כִּי־אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאָחֶיךָ בָּאוּ אֵלַיךָ: 6 אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמִיטֵב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אָחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יִדְעַתָּה וַיֹּשְׁבִם אֲנָשֵׁי־חֵיל וְשִׁמְתֶם שָׂרֵי מִקְנֵה עַל־אֲשֶׁר־לָי: 7 וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדְהוּ לְפָנָיו פַּרְעֹה וַיִּבְרָךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה: 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כִּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ: 9 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ אֶת־יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָבֹתַי בַּיָּמֵי מְגוּרֵיהֶם: 10 וַיִּבְרָךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו פַּרְעֹה:

Gen 46:28 And he sent Judah before him unto Joseph, to show the way before him unto Goshen; and they came into the land of Goshen. **29** And Joseph made ready his chariot, and went up to meet Israel his father, to Goshen; and he presented himself unto him, and fell on his neck, and wept on his neck again. **30** And Israel said unto Joseph: 'Now let me die, since I have seen thy face, that thou art yet alive.' **31** And Joseph said unto his brethren, and unto his father's house: 'I will go up, and tell Pharaoh, and will say unto him: My brethren, and my father's house, who were in the land of Canaan, are come unto me; **32** and the men are shepherds, for they have been keepers of cattle; and they have brought their flocks, and their herds, and all that they have. **33** And it shall come to pass, when Pharaoh shall call you, and shall say: What is your occupation? **34** that ye shall say: 'Thy servants have been keepers of cattle from our youth even until now, both we, and our fathers; that ye may dwell in the land of Goshen; for every shepherd is an abomination unto the Egyptians.'

Gen 47:1 Then Joseph went in and told Pharaoh, and said: 'My father and my brethren, and their flocks, and their herds, and all that they have, are come out of the land of Canaan; and, behold, they are in the land of Goshen.' 2 And from among his brethren he took five men, and presented them unto Pharaoh. 3 And Pharaoh said unto his brethren: 'What is your occupation?' And they said unto Pharaoh: 'Thy servants are shepherds, both we, and our fathers.' 4 And they said unto Pharaoh: 'To sojourn in the land are we come; for there is no pasture for thy servants' flocks; for the famine is sore in the land of Canaan. Now therefore, we pray thee, let thy servants dwell in the land of Goshen.' 5 And Pharaoh spoke unto Joseph, saying: 'Thy father and thy brethren are come unto thee; 6 the land of Egypt is before thee; in the best of the land make thy father and thy brethren to dwell; in the land of Goshen let them dwell. And if thou knowest any able men among them, then make them rulers over my cattle.' 7 And Joseph brought in Jacob his father, and set him before Pharaoh. And Jacob blessed Pharaoh. 8 And Pharaoh said unto Jacob: 'How many are the days of the years of thy life?' 9 And Jacob said unto Pharaoh: 'The days of the years of my sojournings are a hundred and thirty years; few and evil have been the days of the years of my life, and they have not attained unto the days of the years of the life of my fathers in the days of their sojournings.' 10 And Jacob blessed Pharaoh, and went out from the presence of Pharaoh.

Questions

1. Why does Jacob send precisely Judah? Why does he need someone to show the way?
2. Compare 36:29 with Genesis 45:14 and with Genesis 33:4. What is missing in this scene?
3. Compare 36:32 with 37:3. Do the brothers follow instructions well?
4. What is the difference between a cattle driver and a shepherd? See this quote from the Babylonian Talmud, *Sanhedrin* 25b:
אמר רבא: רועה שאמרו - אחד רועה בהמה דקה ואחד רועה בהמה גסה. ומי אמר רבא הכי?
והאמר רבא: רועה בהמה דקה בארץ ישראל - פסולין, בחוצה לארץ - כשרין. רועה בהמה גסה -
אפילו בארץ ישראל כשרין! - ההוא במגדלים איתמר.
5. Why does Jacob bless Pharaoh twice?

Rashi

46:29 ויאסור יוסף מרכבתו - הוא עצמו אסר את הסוסים למרכבה להזדרז לכבוד אביו:
30 ויבך על צואריו עוד - לשון הרבות בכיה וכן (איוב לד כג) כי לא על איש ישים עוד, לשון רבוי
הוא, אינו שם עליו עלילות נוספות על חטאיו, אף כאן הרבה והוסיף בבכי יותר על הרגיל אבל יעקב
לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו, ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע:
43 בעבור תשבו בארץ גשן - והיא צריכה לכם שהיא ארץ מרעה, וכשתאמרו לו שאין אתם בקיאים
במלאכה אחרת ירחיקכם מעליו ויושיבכם שם: כי תועבת מצרים כל רעה צאן - לפי שהם להם
אלהות:
46:7 ויברך יעקב - היא שאילת שלום כדרך כל הנראים לפני המלכים לפרקים, שלודי"ר בלע"ז
[לשאול לשלום]:
10 ויברך יעקב - כדרך כל הנפטרים מלפני שרים, מברכים אותם ונוטלים רשות. ומה ברכה ברכו,
שיעלה נילוס לרגליו, לפי שאין ארץ מצרים שותה מי גשמים אלא נילוס עולה ומשקה, ומברכתו
של יעקב ואילך היה פרעה בא [עומד] על נילוס והוא עולה לקראתו ומשקה את הארץ: